

TATI.

TY JSI

PETR BOHÁČ
PODLE JONATHANA SWIFTA

GULLIVEROVY CESTY

SCÉNÁŘ
REŽIE
HUDBA
CHOREOGRAFIE
SCÉNA
KOSTÝMY
REALIZACE LOUTEK
CHOREOGRAFIE LOUTEK A VIDEO
SVĚTELNÝ DESIGN
ZVUKOVÝ DESIGN
TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE
NA VÝROBĚ KONĚ
DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE
A ASISTENTKA REŽIE

PETR BOHÁČ
MIŘENKA ČECHOVÁ, PETR BOHÁČ
JAN KUČERA
MIŘENKA ČECHOVÁ
LUCIA ŠKANDÍKOVÁ, KATEŘINA JIRMANOVÁ
KATEŘINA JIRMANOVÁ
PAULÍNA SKAVOVÁ, SÉBASTIEN PUECH
AMADOR ARTIGA
JIŘÍ ŠMIRK
MARTIN HŮLA

HONZA TOMŠŮ

VIKTÓRIA FINTA

OBSAZENÍ

ALEŠ BÍLÍK
ANNA BUBNÍKOVÁ
PETR KONÁŠ
TOMÁŠ KRUTINA
PAVOL SMOLÁRIK
INGA ZOTOVOVÁ-MIKSHINA
ROMAN ZOTOV-MIKSHIN

HUDEBNÍCI

KLAVÍR

BICÍ

HOUSLE

BARBORA ZMEKOVÁ

/ JULIE GOETZOVÁ

MATOUŠ HOLIENČIN / JAN ŠIKL

VERONIKA LINHARTOVÁ / JULIE GOETZOVÁ

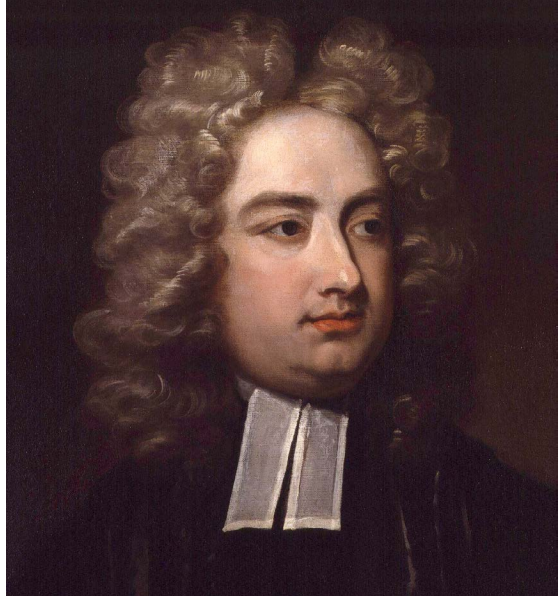
INSPICE

RADEK JEŽIL

KOPRODUKČNÍ INSCENACE MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH A SPITFIRE COMPANY

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ladislav Chalupa, Michal Kazda a Petr Holý. Světla pod vedením Kryštofa Pokorného. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Výroba dekorace Pavel Koten – Kotart a Petr Vaňáč – CENTRUM REKLAMY. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

JONATHAN SWIFT A JEHO FANTASTICKÝ CESTOPIŠ

Jonathan Swift na portrétu Charlese Jervase, zdroj Wikimedia.

Satirický básník a spisovatel Jonathan Swift se narodil 30. listopadu 1667 v Dublinu jako druhé dítě a jediný syn anglických rojalistů, kteří museli kvůli občanské válce prchnout do Irska. Jeho otec se synova příchodu na svět nedožil, protože zemřel zhruba půl roku předtím na syfilis, chlapcova matka následně usoudila, že Dublin jí k životu nevyhovuje, a rozhodla se vrátit do Anglie. Malého Jonathanu však ponechala v Irsku v péči svého bratra.

Strýc se postaral o synovcovo vzdělání a v šesti letech ho poslal na církevní školu Kilkenny College. Swiftovy studijní výsledky sice nebyly právě hvězdné, nicméně v roce 1682 školu úspěšně absolvoval a rozhodl se pokračovat se studiem na dublinské Trinity College, kde patřil k nadprůměrným, byť nijak výjimečným studentům. Poté se rozhodl pro cestu do Anglie, kde mu matka pomohla zajistit místo osobního tajemníka sira Williama Templa, bývalého významného diplomata. Během svého působení v Templových službách získal Swift titul na Oxfordu a také několik užitečných známostí. Ani ty ho však neochránily před nevráživostí některých členů Templovy rodiny, když se po jeho smrti rozhodl pomoci s vydáním diplomatových pamětí. Swift se nakonec musel vrátit do Irska a vykonávat zde post venkovského faráře, což mu však poskytlo prostor naplno se věnovat psaní.

První politický pamflet vydal Swift v roce 1701, prozatím anonymně, už pod svým jménem potom publikoval kriticko-satirické texty *Pohádka o kádi* a *Bitva knih* a postupně si začínal získávat reputaci jako nadaný spisovatel. Ostře nabroušené pero mu však vyneslo i nepřátele, mezi nimi královnu Annu, čímž byly trvale zmařeny jakékoliv Swiftovy snahy usadit se coby farář v Anglii. Místo toho získal místo děkana v dublinské katedrále sv. Patrika a stal se irským patriotem.

V průběhu let Swifta smrt postupně okradla o několik nejbližších přátel, což u něj umocňovalo obavy z vlastní smrtelnosti. Navíc se z něj stal nepřijemný, svárlivý muž, byť tento stav někteří připisovali prodělané mrtvici či duševní chorobě. Jonathan Swift zemřel 19. října 1745 v nedožitých 78 letech.

Asi neznámějším Swiftovým dílem, které se stalo fenoménem už za autorova života, jsou *Cesty k rozličným dalekým národům světa ve čtyřech dílech*, napsal Lemuel Gulliver, zprvu ranhojič, později kapitán na rozličných lodích, zkráceně známé jako *Gulliverovy cesty*. V tomto fantastickém cestopisu Swift zkomboval prvky dobrodružných románů, cestopisů, satiry a parodie a proměnil je ve společenskou kritiku.

Přestože Gulliverova dobrodružství jsou zcela smyšlená, Swift se snažil vtisknout jim realistický punc třeba tím, že vyprávění doplnil mapkami či přesnými daty. Román je rozdělen do čtyř knih, přičemž každá pokrývá jednu konkrétní Gulliverovu cestu. V té první se ocitá na ostrově Liliput obývaném jenom pár centimetrů vysokými lidmi, při druhé plavbě skončí pro změnu v zemi osídlené zhruba osmáctimetrovými obry jménem Brobdingnag, při třetí procestuje hned několik ostrovů – třeba vznášející

se Laputu či čarodějnický Glubbdubbdríb, a při čtvrté skončí v zemi Hvajninimů, moudrých koní, které netrápí žádné lidské nešvary nebo negativní vlastnosti.

Kniha vyšla poprvé v listopadu 1726 a okamžitě se stala hitem. Ještě do konce roku, tedy v průběhu necelých dvou měsíců, se dočkala tří dalších vydání, protože to první bylo prakticky ihned rozebráno. Hned v následujícím roce 1727 vyšly překlady do francouzštiny, němčiny a holandštiny. V češtině vyšly nejdříve jenom první dva díly, a to v polovině 19. století, kompletního překladu se potom čeští čtenáři dočkali v roce 1910.

NAMOŘNICKÁ

HUDBA: JAN KUČERA
TEXT: PETR BOHÁČ A JAN KUČERA

MÍRNĚ RYCHLE

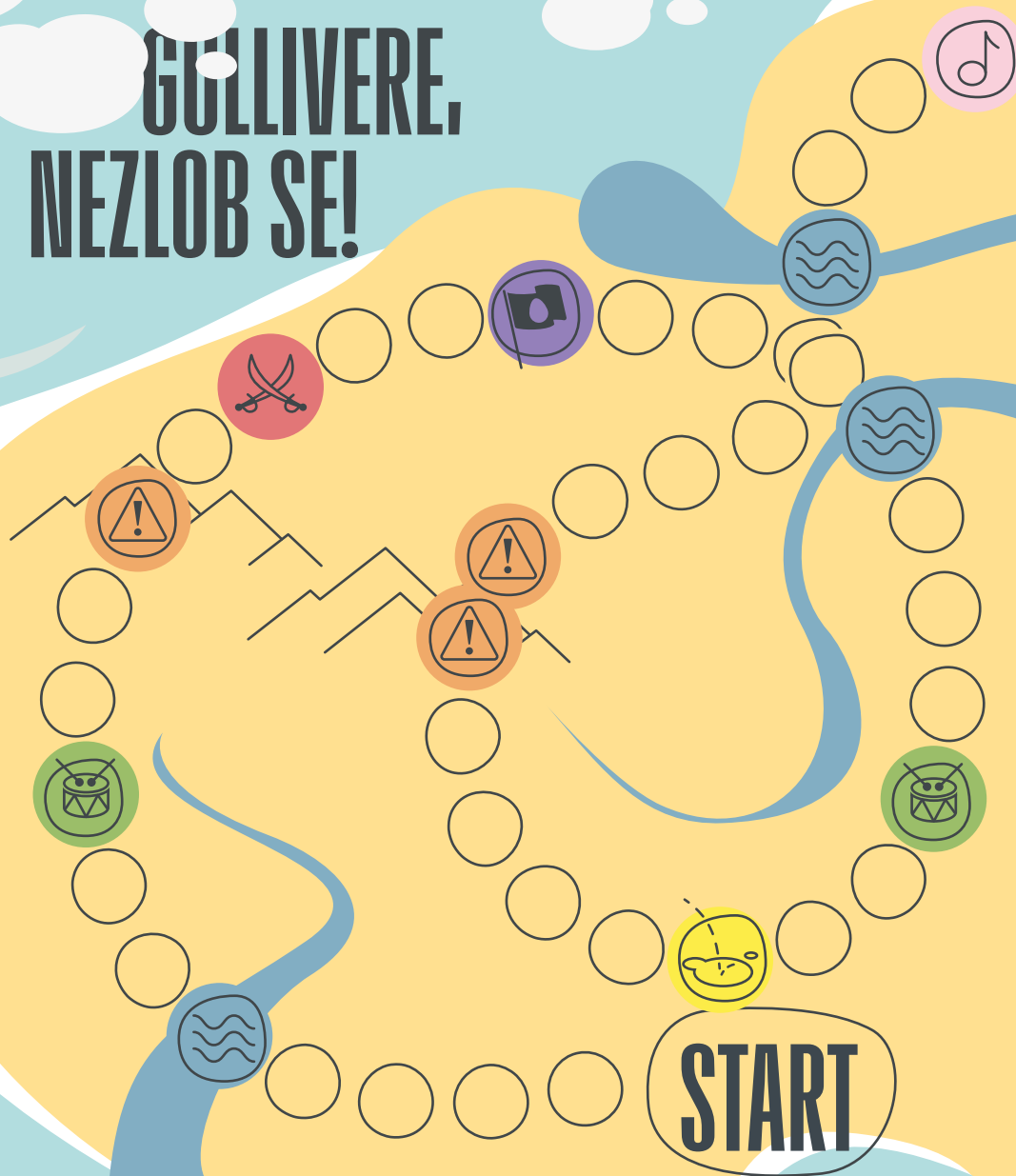
1. NA MOŘI NA VODĚ LESKNOU SE JZBY, NAMOŘ-NÍČI ODPLOUVAJ, JSOU TO DOBRODRUŽI.
KOTVY JSOU ZDVÍŽENÉ, KAM LOĚ DOPLUJÍ? NA KOM-PASECH ŠTŘELKY SEVER UKAZU-JÍ

2. KAPITÁN ZAVĚL: „TAK CHLAPÍ, JEDEM!“ POSADKA MU VĚRNĚ ODPONĚ, ŠTEKNO ŠVEDEM.
KAPITÁN... OBBOR UŽ VOLA, ZA LODI ŠTOPA, NEETROKOTA NIKDY NADHERNÁ ANTILOPA.
ŠTOU LODI POPLUJEŠ ŠTĀ-LE DAL A MOCNÝ VÍTR ŠÍ-LU TI DA-VÁ!

ŠTAVENNÝM OSUDEM CHEŠ O-BEPLOUT SVĚT, TO JE NAMOŘ-NÍKŮM ČASŤO ŠTAVĀ: MODRĀ JE...

3. MODRĀ JE DOLE MODRĀ JE NĀHOŘĚ, TAK SE NEBOJ A VYPLUJ Š NĀMI NĀ MOŘĚ!
A NĀ TĀM MOŘĪ LESKNOU SE JZBY, NAMOŘNÍČI ODPLOUVAJ, JSOU TO DOBRODRUŽI.

GOLLIVERE, NEZLOB SE!

Jdeš do souboje. Vyšší číslo vyhrává a vítěz jde o 3 pole vpřed.

Vodní překážka. 1 Kolo nehraješ.

Bubínek ohlašuje 2 políčka vpřed.

Padající kamení. 2 Kola nehraješ.

Došly ti zásoby. Čekáš na ně 4 kola.

Jedno kolo nehraješ. Posloucháš hudbu.

Tornádo. Zpět na start.

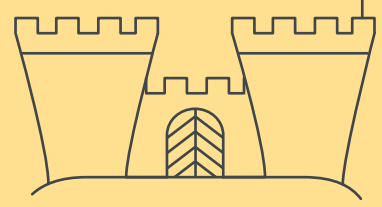
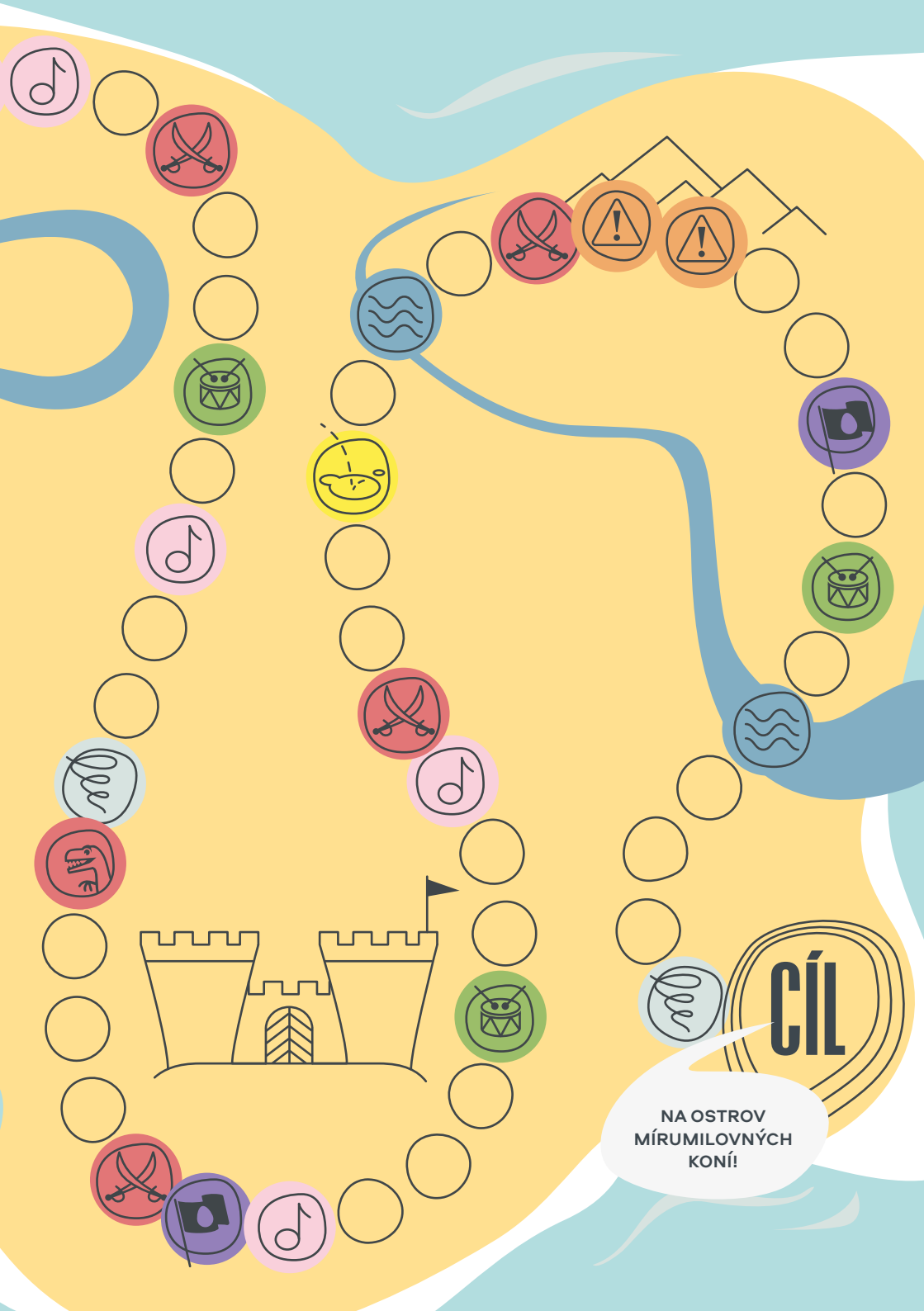

Přestávka. Každý hráč se musí jít vyčůrat.

Sežral tě TRex. Zpět na start.

START

CÍL

NA OSTROV
MÍRUMILOVNÝCH
KONÍ!

VAJIČKO

HUDBA: JAN KUČERA
TEXT: PETR BOHAČ A JAN KUČERA

MÍRNĚ

1. ŽIVOT NENÍ PERŤÍČKO, NEŽÍJESE SNADNĚ, ROZKLEPNI SI VAJIČKO
NA TĚ SPRÁVNĚ STRANĚ
KAŽDĚ DÍTĚ VLIIPUTĚ DÁVNO VÍ, ŽE SPRÁVNĚ ROZHODNUTÍ VĚZENÍ PŘÍVODÍ
A ZNĚJ JE TĚŽKO DOŠTÁ - VA - - - - - PROTO LIIPUTÍ ZÁKONY DODRŽUJ A
VLASTNÍM ROZHODNUTÍM SE NEODRŽUJ! VŠOBY OD TOTO MÁŠ NAŠ!

Chords: D, E, D, G, Emi, Bmi, G, A, Bmi, A, D, G, Bmi, D, Gmi

SEK A FRK

HUDBA: JAN KUČERA
TEXT: PETR BOHAČ A JAN KUČERA

POCHOD

1. VZHÁRNĚ DĚTI KRÁLOVSTVÍ, SRDCE K BOHU PŘIPRAVIT! SLAVU NAŠI, VÍTEZSTVÍ, JE TŘEBA JE TŘEBA JE TŘEBA
JE TŘEBA, JE TŘEBA SI VYPOBI...! CHACHACHA! SEK A FRK, ŽDUCH A VRH,
KICK A BAC, HIGH FIVE PĚAC, SEK A FRK, ŽDUCH A VRH BAC A KICK, VYHRÁL BYCH.
2. KDE DOMOV MŮJ NEZPÍVÁME, VĚDYT JE PŘECE TADY! CHACHACHA!
A KDO NECHCE TOLHE UZNAT, Ať JDE PRYČ, Ať JDE PRYČ! NECHCEME HO TADY!

Chords: F, C, Dmi, G, C, Bb, F, Gmi, Dmi, Gmi, Dmi, G, Csus, C, D, A, G, D, G, Bmi, A, G, D, G, Bb, C, D

TVŮRCI

MÍŘENKA ČECHOVÁ

Performerka, choreografka, režisérka, literární autorka knih *Miss Amerika a Baletky*, vůdčí osobnost souborů Spitfire Company a Tantehorse. Její převážně autorské divadelní inscenace sklízí úspěchy na českých i mezinárodních scénách (např. The Best of Contemporary Dance deníku *Washington Post*, Herald Angel Award na edinburském Fringe festivalu). Typický je pro ni široký žánrový i výrazový rozsah a experiment s netradičními formami. Mezi její operní režie patří např. *Opera and the French Revolution* (Opera Lafayette ensemble, v Rose Theatre Lincoln Center NY a v Lisner Auditoriu ve Washingtonu DC) nebo opera *Woman Such as Myself* hongkongského skladatele Daniela Lo (NODO).

PETR BOHÁČ

Režisér, vystudovaný bohemista, příležitostný výtvarník a náruživý hráč pokeru. Jeho inscenace hostovaly ve více než dvaceti zemích, mimo jiné v Japonsku, Jižní Koreji, USA, Izraeli, Jihoafrické republice nebo Norsku. Několik jeho režii ve Spitfire Company obdrželo mezinárodní i tuzemská ocenění jako například Fringe First Award, The Herald Angel Award, Aerowaves Priority Companies 2014, Ceny Divadelních novin, Ceny České taneční platformy. V současné chvíli je ředitelem Paláce Akropolis, který se zaměřuje na crossover hudební a divadelní projekty. Jeho tvůrčí poetika je postavena na hledání nových divadelních postupů a ve společnosti rezonujících témat.

LUCIA ŠKANDÍKOVÁ

Absolvovala obor kostým a maska na DAMU u prof. Jany Zbořilové. Půl roku pobývala na studijní stáži na Institut del Teatre v Barceloně. Věnuje se divadelní a filmové scénografii a kostýmu, v autorské tvorbě se zaměřuje na dokumentární divadlo a instalace. Spolupracuje s režisérkami a režiséry Danielou Špinar, Villiamem Dočolomanským, Radimem Vizvárym, Jiřím Havelkou, Veronikou

Riedlbauchovou, Michalem Hábou, Slávou Daubnerovou, Petrem Boháčem, Miřenkou Čechovou, Petrem Erbesem, Borisem Jedinákem ad. Jako scénografka realizovala řadu představení jak v České republice, tak v Evropě (Slovinsko, Polsko, Estonsko, Slovensko). Za scénografii k opeře *Z mrtvého domu* dostala v roce 2015 cenu divadelní kritiky, za scénografii k inscenaci *Elity* byla nominována v roce 2017 na cenu Dosky.

KATEŘINA JIRMANOVÁ

Vystudovala obor scénografie alternativního a loutkového divadla na DAMU v Praze. Jako scénografka a kostýmní výtvarnice spolupracovala s režisérem Tomášem Loužným na několika inscenacích do divadel X10, MeetFactory nebo do Činoherního klubu v Ústí nad Labem. Kromě scénografie a kostýmní tvorby pro činoherní divadlo a operu se rovněž věnuje tanečnímu divadlu, kde mimo jiné s choreografem Martinem Talagou realizovala představení *SOMA* (vítěz taneční inscenace roku, Česká taneční platforma 2018), dále spolupracuje se Spitfire Company. Vedle divadla se podílela na několika filmových projektech, hraje na bicí a několik let byla součástí revuální skupiny Olat's Otesoc.

JAN KUČERA

Dirigent, skladatel a klavírista, jehož tvorba zasahuje do mnoha oblastí. Má na svém kontě operní (*Rudá Marie*, *Perníková chaloupka*, *Don Buoso*), baletní (*Tři mušketýři*, *Zkrocení zlé ženy*) i symfonické (*Symfonie č. 1 „Šumavská“*, *Houslový koncert*, *Klavírní koncert*) kompozice, stejně jako kompozice kantátové a písňové. K dnešnímu dni vytvořil čtyřicet scénických hudeb k inscenacím pražských i oblastních divadelních scén. Plodná je také jeho tvorba aranžérská – je autorem symfonických úprav písní Jaroslava Ježka a několika symfonických suit složených z písní a melodií z českých filmů. Jako dirigent pravidelně spolupracuje s předními českými orchestry, s nimiž kromě klasického repertoáru provedl nebo natočil více než sto symfonických skladeb soudobých autorů a řadu crossoverových projektů. Působil jako dirigent Symfonického orchestru Českého rozhlasu (2002–2010) a šéfdirigent Karlovarského symfonického orchestru (2015–2021).

PAULINA SKAVOVÁ

Česká sochařka, scénografka a konceptuální umělkyně, která se věnuje volné plastice, divadelní i filmové tvorbě. Své umělecké vzdělání získala na Akademii výtvarných umění v Praze v ateliérech Karla Nepraše a Milana Knížáka a postgraduálně se vzdělávala na Hochschule für Gestaltung und Kunst v Lucernu. Vyniká experimentálním přístupem k tvorbě. Při modelaci a vytváření soch a objektů kombinuje intuitivní cit s precizní technikou, čímž spojuje estetickou citlivost s technickou zručností. Dlouhodobě spolupracuje se souborem Spitfire Company, kde se podílela na tvorbě sochařských objektů pro inscenace jako *Antiwords*, *Bad Clowns*, *Fragments of Love Images*, *Second Hand Time* či *So Silent Till*. Ve filmové tvorbě spolupracuje s architektem Ondřejem Nekvasilem a přispěla k realizaci snímků *Protektor*, *Odcházení*, *Underworld*, *Snowpiercer*, *Knightfall* a *The Wheel Of Time*. Od roku 1998 je úzce spojena s uměleckou slévárnou v Horní Kalné. V letech 2010–2020 působila jako kurátorka výstav ve Společenském centru UFFO v Trutnově a od roku 2022 řídí kurátorskou činnost v Galerii Desítky. V současnosti spolupracuje s Alšovou jihočeskou galerií a studiem SIN. Její díla jsou zastoupena jak ve veřejných, tak i v prestižních soukromých sbírkách a pravidelně jsou vystavována v České republice i v zahraničí.

SÉBASTIEN PUECH

Francouzský loutkář a sochař. Více než deset let spolupracoval s Philippem Gentym, pro jehož společnost vytvořil řadu loutek a pohyblivých objektů. Podílel se však také na dalších projektech, jako jsou *20 000 mil pod mořem* s Valérií Lesort a Christianem Heckem, *Mamas* Isabelly Rossellini či *Moby Dick* umělecké skupiny Plexus Polaire. Jako kostýmní výtvarník spolupracoval s pařížskou operou a také s francouzskou televizí.

AMADOR ARTIGA

Specializuje se na vizuální dramaturgii, design a videoprodukcí pro divadelní inscenace a imerzivní instalace. Spojuje divadlo, tanec a digitální umění, aby vytvořil vizuálně působivé a emocionálně rezonující zážitky. Jeho uměleckou cestu formovalo studium na Jacques Lecoq School

of Physical Theatre v Paříži a desetiletá spolupráce s Compagnie Philippe Genty ve Francii. Působil na mezinárodní úrovni a spolupracoval s institucemi, jako jsou Laterna Magika v Praze, Národní opera ve Valencii a různá národní divadla ve Španělsku. Jeho dřívější spolupráce s Black Mountain College Museum v Asheville v Severní Karolíně odráží jeho zájem o inovativní vizuální přístupy. Prostřednictvím partnerství s Core Dance Company v Atlantě a jako porotce EnCore Dance Film Festivalu se nadále aktivně podílí na podpoře a rozvoji vizuálního a tanečního umění. Neustále se snaží obohacovat své umění a vytvářet vizuální příběhy, které oslovují široké spektrum diváků.

HERCI

ALEŠ BÍLÍK

Vystudoval činoherní herectví na pražské DAMU. Během studia se zapojil do pohybového inscenačního projektu *Muži* Adély Laštovkové Stodolové a tvůrčího dua SKUTR, spolupracoval také se sdržením Tygr v tísní. Hostoval v Národním divadle a v Městském divadle v Mladé Boleslavi. V letech 2013–2015 byl členem činohry Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde si zahrál mj. *Lysandra* ve *Snu noci svatojánské* nebo *Tristana* v *Tristanovi a Isoldě*. Má za sebou účinkování ve více než desítkách filmových a televizních projektů (*Křižáček*, *Atentát*, *Všechny moje lásky*), hlavní mužskou postavu si zahrál v pohádce *Řachanda*. V Městských divadlech pražských působí od roku 2016, k jeho aktuálním nejvýraznějším rolím patří spisovatel Katurian v *Panu Poštáři* v režii Tomáše Ráliše.

ANNA BUBNÍKOVÁ

Vystudovala alternativní a loutkové herectví na DAMU pod vedením Miroslava Krobota. Po studiu působila v řadě pražských divadel, mimo jiné je jednou ze zakládajících členek Divadla Letí. Pravidelně hraje v inscenacích divadla Minor nebo v rámci projektů nezávislých divadelních scén, spolupracuje se Studiem Damúza.

Hraje na violoncello a zpívá s hudebně-divadelním uskupením Fekete Seretlek, které pravidelně uvádí své inscenace v paláci Akropolis či na divadelních festivalech.

PETR KONÁŠ

Po střední škole pro geodety vystudoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze-Michli. Konkurs na roli Romea v Shakespearově *Romeovi a Julii* v Západočeském divadle v Chebu mu přinesl angažmá a možnost ztvárnit řadu výrazných rolí. Po 5 letech v Chebu přijal nabídku na dalších šest sezon do angažmá v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Mezi jeho tamější role patřil například Kazimír v *Kazimírovi a Karolíně* Odonu von Horvátha, kníže Václav v *Tylových Krvavých křtinách*, baron Tuzenbach z Čechovových *Třísesterád*. Do širokého diváckého povědomí se dostal díky rolím v mnoha televizních seriálech, např. *Ordinace v růžové zahradě 2*, *Cesty domů*, *Modrý kód*, *Šéfka* aj. Členem hereckého souboru Městských divadel pražských je od sezony 2018/2019. Diváci jej mohou znát z inscenací *Neviditelný režisér* Martina Františáka, *Geniální přítelkyně* Mariána Amslera či *Knihy nocí* ukrajinského režiséra Vlada Troitského.

TOMÁŠ KRUTINA

Studoval herectví na činoherní katedře DAMU. Mezi absolventské inscenace, v nichž účinkoval, patří Camusovi *Spravedliví*, *Žebrácká opera* a *Bang!*. Hrál v několika studentských filmech a představil se také v epizodních rolích v několika seriálech. Píše prózu a točí vlastní filmy. V Městských divadlech pražských je od roku 2023 a hraje např. v inscenacích *Geniální přítelkyně* nebo *Krásný nový svět*.

PAVOL SMOLÁRIK

Vystudoval herectví na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Byl členem a spoluzakladatelem Divadla Letí, patří k zakládajícím členům vokálně experimentálního sdružení Boca Loca Lab. Působil v angažmá v různých divadlech, např. Minor, Studio Damúza, Boca Loca Lab, Vzlet, Městská divadla pražská, Studio ALTA, Jatka78, Divadlo Letí, Národní divadlo, Dejvické divadlo, Masopust. Je kontrabasistou a zpěvákem divadelně-hudební skupiny Fekete Seretlek. Kromě toho také zpívá

a komponuje hudbu. Je spoluautorem hudby k inscenacím *O Bubínkovi*, *Všechna jediná*, *Hra o Médeji*, *Praha letí*. V roce 2005 získal Cenu Sazky za alternativní počín roku. Festival ...příští vlna/next wave... mu udělil poctu v kategorii Objev roku v alternativním divadle za rok 2006. Za roli Vojtěcha Kopeckého v inscenaci *Bratři naděje* (režie Jan Jirků) v divadle Minor byl nominován na Cenu Thálie 2022 v kategorii Loutkové divadlo.

INGA ZOTOVOVÁ-MIKSHINA

Původem je ze Sibiře. Vystudovala tanec nejprve v Petrohradě a následně na pražské Konzervatoři Duncan Centre, kde v současnosti působí také jako vyučující. Aktivně se zajímá o taneční improvizaci, performance a fyzické divadlo. Pravidelně spolupracuje se Spitfire Company, Tantehorse, divadlem Archa a dalšími. Je spoluzakladatelkou umělecké skupiny Ferst Dadler, spolku PocketArt a uskupení Guides. V roce 2015 byla v rámci festivalu Nové Evropy oceněna Cenou Jarmily Jeřábkové.

ROMAN ZOTOV-MIKSHIN

Narodil se v ruské Tule, ale od 17 let žije v Praze. V dětství se profesionálně věnoval společenskému tanci, později vstoupil do street dance souboru. Vystudoval obchodní management na VŠE v Praze a následně tanec na Konzervatoři Duncan Centre, kde začal krátce po absolutoriu také vyučovat. Pravidelně spolupracuje se Spitfire Company, je také spoluzakladatelem umělecké skupiny Ferst Dadler. V roce 2015 byl v rámci festivalu Nové Evropy oceněn Cenou Jarmily Jeřábkové.

PETR BOHÁČ PODLE JONATHANA SWIFTA
GULLIVEROVY CESTY

PREMIÉRA 1. 3. 2025 V DIVADLE ABC

Sedmá premiéra sezony 2024/25.
Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.
Ředitel Daniel Přebyl.
Umělecký šéf Michal Dočekal.
Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.
Program připravili Petr Boháč a Markéta Damková.
Grafická úprava Jan Pekárek.

Děkujeme Martině Kinské za pozorné pročtení scénáře.

FAKT STEGO!

Hlavní město Praha podporuje projekty Spitfire Company
víceletným grantem v roce 2025 v částce 1700 000 Kč.

ABC MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ

bnt attorneys
in CEE

SPITFIRE
COMPANY